

[Udenrigsministeren]

Jeg har sandelig ikke sammenlignet EF med en kortklub. Jeg har bare sådan stilfærdigt gjort opmærksom på, at når man sidder en gang imellem og skal have nogle ting til at falde på plads og varetage nogle interesser, så kan beslutningsprocessen sammenlignes med det, man oplever i kortspil. Og det kan man finde mange paralleller til. Det siger jeg med mit kendskab og min dybe kærlighed til kortspil såvel som andre af den slags åndelige sysler.

Jeg forstår, det altså er noget, som hr. Leif Hermann finder er noget nærmest forargeligt. Kortspil behøver ikke være syndigt. Det kan også være en hjerneeksercits, som netop forbedrer én på de situationer, man sidder i, når forskellige interesser skal arbejdes på plads.

Dermed har jeg altså ikke sammenlignet EF med en kortklub. Jeg har bare peget på visse paralleller mellem beslutningsprocessen dér og så den højere eksercits i kortspil.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Nu er det jo ikke kortspil, vi skal diskutere, og jeg må erkende, at jeg overhovedet ikke kan spille mausel, men vi kan da tage et slag bridge en dag.

Men jeg har et direkte spørgsmål til udenrigsministeren: Mente udenrigsministeren virkelig, hvad han sagde, at al offentlighed i EF kun er af det onde? Sådan forstod jeg det i hvert fald, som det blev sagt herfra. Og er demokrati kun til besvær?

Og så vil jeg derudover spørge, om udenrigsministeren, hvis man virkelig fører hans tankegang igennem, også vil gå ind for, at der ikke skal være offentlighed om det, der foregår i Folketinget. For det er jo næsten det samme.

Jeg må holde fast på, at Fremskridtspartiet mener, at det eneste fornuftige er, at der er offentlighed. Der bør være offentlighed ved Ministerrådsmøder. Der bør være større offentlighed for at skabe forståelse og for at skabe tillid til det kæmpefremskridt, der vil kunne ske i Europa, hvis vi kommer ordentligt ind i det indre marked og får ordentlig offentlighed.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jamen et klart spørgsmål skal få et klart svar. Jeg mener, der skal være så megen offentlighed som overhovedet muligt omkring arbejdet i og med EF – så meget som overhovedet muligt –

men på visse områder må man gøre sig klart, at der skal forberedelser til de beslutninger, der skal tages. De skal gennemføres på en måde, som gør, at man er bedst tjent med at kunne gøre det i fortrolighed.

Når så fru Annette Just drager Folketinget ind som sammenligning, så synes jeg, det er et godt eksempel, for her følger vi jo også princippet med så megen offentlighed som overhovedet muligt.

Jeg er bekendt med, at der var et af partierne, der er repræsenteret her i Folketinget, der i sin tid startede med at have offentlige gruppemøder. Det har de siden afskaffet. Det er man specielt i disse dage lidt ked af. I sommer kunne det også have været spændende at være med til at overvære, hvad der skete. Men dér fandt man altså også ud af, at der kunne være visse situationer, hvor man skulle have mulighed for at føre sine synspunkter frem, uden at de automatisk skulle komme offentligt frem lige med det samme.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, at udenrigsministerens sidste udtalelse var meget interessant. Det blev sagt, at ministeren går ind for så meget offentlighed som overhovedet muligt. Det gør vi også. Og så er det, jeg spørger: Er der i øjeblikket inden for EF's beslutningsprocesser så meget offentlighed som overhovedet muligt? Det synes jeg det ville være interessant at få ministerens svar på.

I øvrigt om kortspil eller ikke kortspil: Det er, som om ministeren slet ikke forstår perspektiverne i det her, som hr. Leif Hermann også sagde. Når man taler om at overgive, og det gør partiet Venstre, beslutningsretten vedrørende vores finanslov til EF, så virker det ikke betryggende, at man fremhæver som et billede på den situation – selvfølgelig er det kun et billede, det har jeg forstået – at i fremtiden skal efter Venstres opfattelse den danske finanslov vedtages efter kortspillernes armvridninger bag lukkede døre. Billede eller ikke billede – det er selve processen, vi tænker på, og det er ikke særlig rart at se for sig i fremtiden.

Vi mangler, ligesom SF gjorde det, i høj grad perspektiver i ministerens holdning, herunder perspektiver i retning af at iagttage demokrati og parlamentarisme.